

ПЪРВАЧЕ

Вече имамъ за другарче,
 Ново, шарено букварче.
 Безъ да сбъркамъ, знамъ на редъ
 Бързо да броя до петъ.
 Зная да чета на срички,
 Да рисувамъ разни птички,
 И да пѣя школски пѣсни,
 Дето никакъ не сж лесни.
 А пъкъ вечеръ съ кака Юлка
 Сричамъ и чета „Свѣтулка“,
 Станахъ кротъкъ не лудувамъ,
 Въвъ училище мирувамъ.
 Нѣма вече залъгалки,
 А букварче и писалки. . .

И. Стубель

СРѢДЪ ЗВѢРОВЕ И ГРАБЛИВИ ПТИЦИ

Отъ три дни небето е мрачно и все вали. Безброй малки бѣли снѣжинки лекичко падатъ и затрупватъ всичко.

Ето улицитѣ побѣлѣха. И покривитѣ на къщитѣ. И дърветата. И полето. И пжтищата, и всичко и всичко. Петю стои въ топлата стая. На близкия зидъ той е запъналъ капанъ за врабчета. Взелъ е две керемиди, захлупилъ ги е една върху друга, горната керемиди е подпрѣлъ съ една пржчица. Прѣсналъ е въ долната керемиди просо и съ единъ дълъгъ конецъ е вързалъ пржчицата.

И гледа.